

Til stede

sammen for de forfulgte

Side 4-5

MYANMAR

Han fikk ikke stille til valg fordi han er rohingya

SIDE 6

ENGASJERT FOR BIBELEN

Spennende og krevende bibelarbeid i gamle Sovjet-områder

SIDE 8-9

SYRIA, IRAK, LIBANON

Flyktningbarna smiler, men de glemmer aldri hva de har sett

SIDE 12

FAKLER FOR FORFULGTE

Aldri før har det vært flere fakkeltog – takk for innsatsen!

SIDE 15

Foto: Thea E. Haavet

LEDER

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
hag@stefanus.no

Både her og der

Det er høysesong for oss. Dette er tiden for både fakkeltog og «Søndag for de forfulgte». Vi gleder oss over dette. Engasjementet er stort. Samholdet er sterkt. På tvers av kirke-tilhørighet, generasjoner og vårt vidstrakte land, trår man til. Den gode sak løftes opp og frem. Jeg vil rette en stor takk til alle dere som er med – både på den ene og andre måten og gjennom givertjeneste og bønn.

Fakkeltoget her i Oslo ble en mektig opplevelse. Vi fikk besøk av erkebiskopen av Mosul, Kirkuk og Kurdistan, Nicodemus Daoud Matti Sharaf. Kollega Thea Haavet og jeg møtte ham for første gang i fjor, like etter at han sammen med sitt folk måtte flykte fra Mosul. En sterkt berørt biskop

Skal en stilltiende se på at Midtøsten tømmes for kristne og andre minoriteter?

fortalte gråtkvalt om hva som hadde skjedd. Et år senere kom han altså til Oslo. Vi ble alle beveget av hans gripende historie.

Konflikten i Syria og Irak forsterkes. Alle lider. Alle rammes. Fattigdommen og nøden vokser. Menneskeverdet krenkes. Millioner er på flukt fra sine hjem for å finne trygghet og beskyttelse. Om alle rammes, rammes minoritetene aller mest. De er mest sårbare. Slik er og blir krigens og konflikten logikk. I dette tilfelle er det grunnlag for ekstra store overskrifter. Minoriteter i Syria og Irak er ikke bare utsatte. De lever på randen av total utslettelse. I Irak var det cirka 1,6 millioner kristne i 2003. Nå er det kanskje 200 000 igjen.

Stefanusalliansen har alltid forsøkt å hjelpe mennesker «der de er». Vi har ønsket å støtte de forfulgte kristne, sikre deres eksistens og nærvær, styrke deres misjon og diakoni og å tale deres sak her hjemme. Men hva gjør man når det ikke lenger er mulig å bli i landet? Den irakiske erkebiskop gav uttrykk for at det er vanskelig å formidle håp der alt ser mørkt ut. Han gir den enkelte anledning til å velge selv, enten de vil reise eller tar sjansen på å bli værende. Begge deler innebærer risiko. Samtidig er han tydelig på verdenssamfunnets ansvar. Skal en stilltiende se på at Midtøsten tømmes for kristne og andre minoriteter?

Parallellt med dette ankommer store flyktningstrømmer Europa. Vi utfordres både som enkeltpersoner og fellesskap. Hvor mange kan vi ta imot? Hvordan tar vi imot dem? Uansett hva vi måtte mene, har mange mennesker et klart og tydelig beskyttelsesbehov som vi har kollektivt ansvar for å ivareta.

Men behovet for beskyttelse er ikke bare viktig i de land de kommer fra, men også det land de kommer til. Jeg blir opprørt når jeg stadig får opplysninger om konvertitter som trakasseres og utsettes for hatkriminalitet og drapstrusler i Norge. Dette kan vi ikke være bekjent av. Hvilket land ønsker vi at Norge skal være?

Jeg er glad for at norske politikere i økende grad er opptatt av trosfrihet, men det må også få praktiske konsekvenser her hjemme. Det hjelper ikke å klage over at myndighetene i Iran, Pakistan, Somalia og Saudi-Arabia ikke sikrer full trosfrihet til sine borgere, hvis nye landsmenn ikke opplever å ha det samme i Norge. Det hjelper heller ikke å snakke om flyktnings beskyttelsesbehov, dersom de ikke opplever seg trygge i landet de kommer til.

Trosfrihet må sikres. Ikke bare der, men også her.

Hans Aage Gravaas
generalsekretær

Utgever Stefanusalliansen
Ansvarlig redaktør Hans Aage Gravaas
Redaktør Gisle Skeie
Redaksjon Elisabeth Engelsviken
Kristin Storaker
Thea E. Haavet
Birgit Solbakken

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri
Opplag 18 000
Kontor Trondheimsveien 137
Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo
Telefon 23 40 88 00

E-post post@stefanus.no
Hjemmeside www.stefanus.no
Styreleder Jan Gossner
Repr.skapsleder Karin Riska
Org. nr. 970276432
Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto
Revisor BDO AS

Appellåret 2015: Dette skjedde

JANUAR, IRAN: Årets første appellbrev var for fire iranere som urettmessig er dømt til fengsel for sin tro:

Pastor **Saeed Abedini** (bildet) fikk endelig besøk av sin far i fengselet. Men Saeed blir utsatt for stort psykologisk press, og myndighetene truer med å forlenge straffen. Samtidig sier de at han vil bli sluppet fri hvis han blir muslim, noe han blankt avviser.

Pastor **Behnam Irani** hadde håp om å få omgjort resten av straffen til betinget fengsel, noe loven åpner for, når halve straffen er sonet. Fengselsmyndighetene anbefalte løslatelse, men dette ble dessverre effektivt stoppet av en dommer som var uenig. Behnam fikk i stedet 15 dagers permisjon fra fengselet, mot å betale en høy kausjon.

Pastor **Farshid Fathi** (bildet), dømt til seks års fengsel, ble ilagt en tilleggssdom på ytterligere et års fengsel og 74 piskeslag. En anke ble avslått

i mai. I sommer fikk han likevel beskjed om at han kan bli løslatt i desember 2015, to år før straffen er avtjent. Vi håper og ber!

Alireza Seyyedian ble løslatt i slutten av juli, to og et halvt år før tiden!

FEBRUAR, MEXICO: 47 protestantiske kristne var blitt fordrevet fra landsbyen sin. I sommer fikk de endelig lov til å returnere, etter fem lange år.

APRIL, SUDAN: Pastorene Yat Michael og Peter Yen (bildet) ble anklaget for bl.a. å fornærme religiøse følelser og føre krig mot staten, anklager som kan gi dødsdom eller livstidsfengsel. Etter flere utsettelse av rettssaken og stort internasjonalt press ble begge pastorene løslatt den 5. august!

MAI, MYANMAR: To kristne menn fra kachin-folket ble arrestert på grunnløse anklager, grovt torturert og dømt til syv års fengsel. I mai sendte appellvennene oppmuntringsbrev til mennene, som dessverre ennå er fengslet.

JUNI, JEMEN: Baha'ien Hamid bin Haydara har sittet fengslet siden 2013, på falske anklager. Familien savner ham dypt. Han blir dårlig behandlet og er dessverre ennå fengslet.

AUGUST, PAKISTAN: Gjennom årene har vi mange ganger protestert mot blasfemilovene i Pakistan. Nesten 40 personer er enten dømt til livstidsfengsel eller dødsstraff på svært dårlig grunnlag. Asia Bibi er en av dem. Det

er ingen tegn til at myndighetene vil mildne disse lovene. Men det er godt håp om at Asia Bibi skal bli løslatt.

SEPTEMBER, KINA: I Zhejiang-provinsen bor det mange kristne som blir dårlig behandlet av myndighetene. En rekke kors og kirker er revet ned i området, og

flere advokater har talt de kristnes sak. Zhang Kai (bildet) var en av dem, men nå er han én av minst 280 kinesiske menneskerettighetsadvokater som er blitt arrestert for å stå opp mot myndighetene. Han er ennå fengslet.

ANDRE SAKER: Turkmenistan: Julen 2013 sendte vi oppmuntringsbrev til fengslede Umid Goyayev (bildet). I februar 2015 ble han uventet løslatt og kunne vende tilbake til familien sin.

Laos: I oktober 2014 appellerte vi for fem fengslede kristne i Laos som ble anklaget for drap på en dødssyk kvinne de hadde bedt for. Nå er heldigvis drapsanklagen frafalt, men de er i stedet blitt tiltalt for å ha drevet «ulovlig medisinsk praksis».

Kina: Den kristne advokaten Gao Zhisheng har vi appellert for flere ganger. I september ble han internert på nytt, etter at han fortalte om tortur og mishandling som han er blitt utsatt for. Han fikk reise hjem etter kort tid, men med begrenset bevegelsesfrihet og lite medisinsk hjelp.

DET NYTTER Å BRY SEG. TAKK FOR INNSATSEN!

Hjelp oss å være til stede

... for å løslate trosfanger

... for å vise solidaritet

Navn:
Asia Bibi

Land:
Pakistan

NYTT HÅP FOR DØSDØMT

Asia Bibi ble anklaget av sine kolleger for å ha fornærmet profeten Muhammed. Hun ble arrestert i 2009, og året etter ble hun dømt til døden. Fem barnsmoren har sittet fengslet i over fem år, men etter en kjennelse i Høyesterett i høst er det stort håp om at hun snart kan bli renvasket, løslatt og gjenforent med familien. Gjennom flere appellaksjoner har vi vært til stede for Asia Bibi. Vi har også vært til stede for henne i fengselet, med advokathjelp og omsorg, gjennom vår partner i Pakistan.

Navn:
Biskop Thomas

Land:
Egypt

TALSMANN FOR RETTFERDIGHET

Biskop Thomas er biskop i El Qussia og Meir i Egypt. I lange tider har de koptiske kristne vært diskriminert i landet, og situasjonen er blitt enda mer utrygg siden revolusjonen i 2011. Men biskop Thomas tror på fremtiden. Gjennom undervisning, kurs, samvær og yrkestrening vokser det frem en ny generasjon koptere. Som vil delta i samfunnslivet, stå opp for rettferdighet og like rettigheter til alle. Vi vil være til stede for biskop Thomas, på samme måte som han er til stede for sitt folk.

Kjære leser!

76 prosent av verdens befolkning lever i land med sterkt begrenset trosfrihet. De fire personene vi har løftet frem her, er bare et utvalg av alle dem vi samarbeider med i disse landene. De trenger vår støtte, solidaritet og respekt. Ved å gi en gave hjelper du oss å være til stede for dem. Takk!

Julen står for døren. Dette koptisk-ortodokse ikonet viser oss Jesusbarnet, Maria og Josef under flukten til Egypt. Det

minner oss om at Gud er til stede her på jorden, ikke min for dem som forfølges for sin tro. Og det minner oss om at Gud selv har opplevd å være uønsket og på flukt. Takk for at du vil fortsette å være til stede for de forfulgte også i året som kommer!

*Med ønske om en velsignet advent og julehøytid
Hilsen oss i Stefanusalliansen*

... for å hjelpe trosflyktninger ... for trosfrihetsaktivister

Navn:
Khalida

Land:
Irak

HUN HJELPER FLYKTINGENE

Khalida har viet seg helt til oppgaven med å hjelpe dem som har flyktet fra IS-krigerne i Irak. Syria og Irak er blant områdene hvor den kristne tro har dypest røtter. Men nå er området i ferd med å tømmes for kristne. Stadig flere drives på flukt, både kristne og andre. Mange av dem er barn og ungdom. Gjennom lokale kirker og oppofrende personer som Khalida er vi til stede med humanitær hjelp som mat og medisiner, nestekjærlig omsorg og skoletilbud.

Navn:
Myo Min

Land:
Myanmar/Burma

FOLKEOPPLYSER OG AKTIVIST

Myo Min leder Equality Myanmar, som i en årrekke har kurset unge myanmarere i menneskerettigheter. Trosfrihet er et viktig tema i kursene. Landets nye ledere på sentralt nivå er positive til demokrati og frihet, men på lokalt plan henger myndigheter og politi etter i utviklingen. Og arbeidet er ikke uten risiko. Myo Min mottok telefontrusler etter at han kritiserte et lovforslag som nylig ble vedtatt. De nye lovene skal beskytte buddhismens særstilling, men medfører alvorlige krenkelser av trosfriheten.

Benytt giroen vedlagt bladet eller bruk kontonr. 3000 14 59259
Merk innbetalingen: Syria/Irak

(Eventuelle overskytende midler går til Stefanusalliansens øvrige arbeid for trosfrihet og forfulgte kristne)

Demokratibevegelsen vant valget

– men vil minoritetenes stemme bli hørt?

Shwe Maung fra Myanmar
– fratatt muligheten til å stille til valg fordi han er rohingya.

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Foto: Thea Elisabeth Haavet

I skrivende stund strømmer nyhetsmeldingene inn fra Myanmar. De foreløpige resultatene fra valget 8. november viser en overveldende seier til Aung San Suu Kyi sitt parti, National League for Democracy (NLD). Anslagene viser at NLD kan ha sikret seg opp mot 90 prosent av stemmene i valget som blir sett på som det mest demokratiske i Myanmar på 25 år.

Hva gjør militæret?

Valgresultatet er en utvetydig beskjed til det sittende regjeringspartiet Union Solidarity Development Party (USDP), som har styrt landet de siste fem årene med støtte fra militæret. Fortsatt gjør militæret krav på 25 prosent av plassene i parlamentet og krever å få kontrollere flere viktige ministerposter. Hvordan overføringen av makt fra USDP til NLD vil foregå, er fortsatt et ubesvart spørsmål. Også for 25 år siden vant NLD valget, men resultatet ble annullert og Aung San Suu Kyi satt i husarrest. Nå har hun bedt sine tilhengere om å vise en forsonende holdning overfor USDP, partiet som innførte de strenge valglovene som utelukker Suu Kyi fra selv å kunne bli president.

Rohingya-politiker utestengt

Mindre kjent enn begrensningene den tidligere fredsprisvinneren er underlagt, er innskrenkingen av mange minoriteters rettigheter både før og under valget. Den muslimske folkegruppen rohingya har lenge vært utsatt for systematiske menneskerettighets-

Shwe Maung (t.h.) ble oppmuntret av å møte parlamentarikere fra hele verden som var opptatt av trosfrihet. Her er han sammen med pakistanske Asiya Nasir og norske Abid O. Raja.

brudd. Så mange som 800 000 rohingyaer fikk sine ID-kort inndratt før valget og kunne dermed ikke avgi sine stemmer. Hverken USDP eller NLD valgte å stille kandidater med rohingya-bakgrunn, sannsynligvis av frykt for å provosere buddhistiske ledere.

I september møtte Stefanusalliansen den burmesiske parlamentarikeren Shwe Maung i New York. Han var da deltaker på International Panel of Parliamentarians for Freedom of Religion or Belief (IPP). Shwe Maung er selv rohingya og opplevde å bli nektet å stille til gjenvalg ved høstens valg. Begrunnelsen fra de burmesiske myndighetene var at hans foreldre ikke var statsborgere, selv om de begge var født og oppvokst i Myanmar. Med ett var han ikke lenger godkjent som kandidat til parlamentet.

– Dette handler ikke om hvor mine foreldre ble født, men om stadig nye strategier for å undertrykke rohingyaene og andre minoriteter. Jeg har vært en høylytt kritiker av statens manglende beskyttelse av rohingyaene. Vi anerkjennes ikke som borgere av Myanmar, vi har ikke rett til høyere utdanning og mange tvinges til å bo i interneringsleirer uten full bevegelsesfrihet. Og nå

skal vi også holdes utenfor den politiske arenaen i Myanmar, sier Shwe Maung.

Hva når jubelen stilner?

Han forteller at deltakelsen på IPP-konferansen var svært oppmuntrende for ham. Å få møte parlamentarikere fra hele verden som også er opptatt av religionsfrihet, gir både motivasjon til fortsatt å kjempe for rohingyaenes rettigheter og et internasjonalt nettverk som vil stå sammen med ham.

– Uten trosfrihet for alle i landet vil diskrimineringen og undertrykkelsen av minoritetene fortsette. Og når folk mister håpet og tvinges på flukt, vil det påføre hele Asia en ny flyktningskatastrofe. Et sant demokrati begrenser ikke minoriteters rettigheter for å tekkes flertallet, sier Shwe Maung alvorlig.

Når jubelen over NLDs brakvalg stilner, vil situasjonen for Myanmars minoriteter fortsatt være uvisst. Det hviler et tungt ansvar på Aung San Suu Kyi sine skuldre for å være med og bekjempe undertrykkelsen av rohingyaene og andre minoriteter i tiden fremover. Dersom Myanmar skal fortsette å bevege seg i retning av fullt demokrati, må alle landets innbyggere være sikret grunnleggende menneskerettigheter.

Klovnene som vil bli værende

– Gud lot meg bli født i Irak, og jeg vet at hans kall er at jeg skal bli værende. Gud har en plan for meg her.

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Foto: Privat

Et bestemt blikk understreker det Mryana forteller. Hun er en livlig 18-åring, og som de fleste ungdommer opptatt av studier og fremtidsplaner. Men planene hennes skiller seg radikalt fra det mange andre i Irak, både unge og eldre, våger å tenke.

– For to år siden flyttet jeg med familien min fra Bagdad til Erbil, som er en del av Kurdistan i Irak. Det ble for farlig i hovedstaden. Jeg så selv en bilbombe gå av rett foran meg, og redselen satte seg i kroppen. Livet i Bagdad handlet om å komme seg til og fra skolen. Dét var alt vi våget. Vi turte sjelden å gå i kirken, sier Mryana.

– Etter episoden med bilbomben ropte jeg til Jesus: «Hvorfor tillater du at mennesker blir drept? Det er din feil!» Men så vendte jeg meg mot Jesus igjen og innså at han elsker oss mennesker. Han vil at vi skal være her, og han vil hjelpe oss. Selv om livet er vanskelig, vet jeg at Jesus elsker oss.

Ny tilværelse

Mryana og familien klarte å etablere seg på nytt i Erbil. Hun forteller om en ny tilværelse i en tryggere by, der familien kan bevege seg fritt, besøke restauranter på kveldene, og viktigst av alt: Gå i kirken sammen.

– Å kunne gå i kirken igjen, uten å være redd, det var fantastisk. For oss er det stort å kunne komme sammen og dele troen med hverandre.

Foreldrene til Mryana har åpnet hjemmet sitt og etablert et husfelleskap,

Mryana (til venstre), sammen med to av klovnevennene sine. De går inn i arbeidet med liv og lyst, og barna elsker det.

der mennesker kommer sammen for å be, synge lovsanger og dele de vanskelighetene livet som kristen i Irak fører med seg.

– Jeg synes det er fantastisk å være med på disse husmøtene. Når folk forteller om problemene og lidelsene sine, lider vi sammen med dem. Dét er en gave.

Å være ung kvinne i Irak, er ikke enkelt. Mryana forteller at mange kvinner bare er hjemme, og at det er mennene i familien som tar alle avgjørelser.

– Kvinner får ikke kle seg som de vil eller gjøre det de ønsker. Min drøm er å bli advokat og kjempe for at kvinner får like rettigheter som menn. Men jeg vet ikke om jeg er modig nok, sier Mryana ettertenksomt.

Klovnene

For den som møter Mryana, er likevel motet og pågangsviljen slående. Sammen med andre unge fra menigheten har hun dannet noe de kaller *Du er elsket*-teamet. Etter at det kom mange tusen interne flykninger til Erbil i fjor, ønsket teamet å gjøre noe for barna og familiene. De samler barna fra de midlertidige flykningeboligene i og rundt

FILM: Se filmen om Mryana på vår Youtube-kanal: Stefanus

Mryana og klovnevennene hennes får god kontakt med flykningbarna.

Erbil. Så kler de seg ut som klovner og lager underholdning for dem. Vi får være med på en samling og ser hvor stor glede klovnene skaper.

«Gud har skapt alle ting», roper klovner og barn i kor. 18-åringen ser ut til å ha en naturlig lederrolle, der hun står foran barna og tryller fram fargerike ballongdyr. Med et brennende ønske om å bli værende i Irak, vil det heller ikke mangle lederoppgaver for Mryana i fremtiden.

Gamle partnere, nye prosjekter!

Bibelengasjement i Sentral-Asia

Institute for Bible Translation (IBT) i Russland er en av Stefanusalliansens eldste partnere. Deres viktigste arbeidsområde er bibeloversettelse for de folkegruppene som bor i det tidligere Sovjetunionen som fortsatt ikke har tilgang til Bibelen på sitt eget språk.

Tekst: Vija Herefoss
Foto: IBT Russland

I år har IBT feiret sitt 20-årsjubileum med en imponerende merittliste: Hele Bibelen er oversatt til åtte nye språk, Det nye testamente til 19 språk og Barnebibelen er nå tilgjengelig på 15 språk. Deres arbeid har gitt mange mennesker muligheten til å oppdage bibelfortellingenes skatter og å erfare at Gud «snakker» til dem på deres eget språk.

Utfordrende

Å oversette hele Bibelen til et nytt språk er et krevende og møysommelig arbeid. Det kan ta opptil 15 år å produsere en ny bibeloversettelse, og å se sluttresultatet av dette arbeidet gir stor glede og tilfredshet. Men å få Bibelen utgivelsesklar er bare én av utfordringene til IBT. I mange av kontekstene der IBT arbeider, er det lagt betydelige restriksjoner på religions- og trosfriheten. Dette gjør det ofte svært vanskelig å distribuere de nye bibelutgivelserne og kan føre til at de ikke alltid er allment tilgjengelig for leserne.

Det finnes også andre utfordringer, for eksempel manglende interesse for nye bibeloversettelser. Noen av folkegruppene som mottar de nye oversettelsene er minoritetsgrupper som i mange tiår (og iblant århundrer) har levd under russisk herredømme. For mange av dem er kristendommen religionen til russerne, som fremdeles kan bli sett på som utlendinger i disse landene. Videre har mange mennesker som bor i Nord-Kaukasus og Sentral-Asia en muslimsk identitet og ser kristendom-

«Jeg leser ikke min versjon av Salmene i kirken – jeg synger dem!» Det sier denne kristne mannen fra altai-folket, som deltar i et av bibelengasjement-prosjektene til IBT.

men som noe fremmed for deres nasjonale og kulturelle identitet. For disse menneskene betyr ofte aksept for den kristne tro at de blir fremmede for sitt eget folk.

For å si det med en kristen fra altai-folket: «Hvis du er blitt en kristen, vil din egen klan og familie vende seg bort fra deg. I deres øyne har du blitt en fiende av ditt eget folk, forrådt ditt land og ditt hjem og til og med mistet retten til å kle deg i folkedrakten vår. Ved å gå til Kristus, har du fått en russisk Gud!»

En annen utfordring med å gjøre de nye bibeloversettelsene mer allment tilgjengelige, er at mange av de lokale kulturene i Sentral-Asia har en sterk muntlig tradisjon og legger mer vekt

på historiefortelling, sang og resitasjon fremfor å bruke trykte tekster.

Nye, spennende prosjekter

For å møte disse utfordringene har IBT startet en rekke såkalte bibelengasjement-prosjekter i Sentral-Asia. Prosjektene tar sikte på å øke interessen for de nye bibeloversettelsene og å gjøre dem lettere tilgjengelig og mer brukt. Stefanusalliansen er med på å støtte disse prosjektene. Et av de viktigste prinsippene for bibelengasjement-prosjektene er å vise at det finnes en kontinuitet mellom den lokale kulturen og kristendommen. Slik håper de å utfordre oppfatningen om at evangeliet er russisk eller vestlig og fremmed for de lokale kulturene. Denne tilnærmingen bygger på en idé som den irske missiologen M.A.C. Warren formulerer slik: «Gud

For å vise likhetene mellom dungan-folkets visdom og Ordspråkene, ba IBT lokale kunstnere om å lage illustrasjoner som viser de bibelske personene kledd i tradisjonelle dungan-antrekk.

har ikke forlatt ham [mennesket] uten et vitne i en hvilken som helst nasjon, til enhver tid. Vår første oppgave i tilnærmingen til et annet folk, en annen kultur, en annen religion, er å ta av oss skoene, for det stedet vi nærmer oss er hellig. Ellers kan vi komme til å trække på andre menneskers drømmer. Eller enda verre: Vi kan glemme at Gud var her før oss.»

Medarbeiderne ved IBT prøver å følge dette prinsippet ved å se etter likheter mellom bibelhistoriene og den lokale kulturen. De går til lokale folkeeventyr, visdomsord og populære historier om profetene, som er viktige i islamsk tradisjon, og stiller spørsmål som: «Har denne folkegruppen en betydelig samling av visdomsord og ordtak? I så fall, ligner disse på Salmene eller ikke? Hvilke, om noen, bibelske personer er mennesker i dette samfunnet allerede kjent med og interessert i å lære mer om?»

Når denne informasjonen er samlet, prøver IBT å finne best mulige måter for å vise sammenhengen mellom lokale tradisjoner og Bibelen. Et godt eksempel på dette arbeidet er utgivelsen av Ordspråkene på dungan-språket. For å vise likhetene mellom

dungan-folkets visdom og Ordspråkene, ansatte IBT-teamet lokale kunstnere for å lage illustrasjoner som viser de bibelske personene kledd i tradisjonelle dungan-antrekk.

Populær bokserie

I andre bibelengasjement-prosjekter utgir man små, fargeillustrerte bøker i en serie som kalles «Profetenes Liv». Disse bøkene er i hovedsak ment for kontekster hvor kristne og muslimske samfunn lever side om side, og der begge religiøse tradisjoner deler ærbødigheten for de gammeltestamentlige profeter. I mange tilfeller har de lokale folkegruppene hørt om profetene i Bibelen, og i noen tilfeller har de litt kjennskap til dem gjennom deres egne tradisjoner; det gjelder for eksempel for Noah, Abraham, Job, David, Salomo, Daniel og Jesus. Men de har ikke tilgang til de bibelske profethistoriene på sitt eget morsmål. IBT håper at disse bøkene vil gi de lokale kirkene en ressurs for dialog med folk fra andre trossamfunn. Gjennom «Profetenes Liv» kan de dele hva Bibelen sier og gi folk en ressurs for å engasjere venner og naboer i samtaler om tro, samtidig som man styrker interessen for Bibelen.

Strupesangeren

IBT er også opptatt av å distribuere bibeloversettelser i former som er mest mulig akseptable for det enkelte publikum. Mange mennesker i Sentral-Asia foretrekker å lære gjennom andre medier enn skriftlig tekst, for eksempel lyd og video. Derfor tar noen av bibelengasjement-prosjektene sikte på å produsere lydopptak med ulike bibeltekster. Et vellykket eksempel er å bruke lokale folkesangere til å spille inn Salmene, i en musikalsk stil som er kjent og kjær for lokalbefolkningen. En av deltagerne i dette prosjektet forteller:

«Våre folk foretrekker å lytte fremfor å lese, og det er utgangspunktet for det jeg gjør nå: Å lage en moderne audioversjon av salmene, tilrettelagt for moderne situasjoner og med et moderne vokabular. Det er en mer fordøyelig utgave av den bibelske visdommen, presentert i altai-poesiens tonefall: Jeg leser ikke min versjon av Salmene i kirken – jeg synger dem! Jeg er strupesanger, og det er en nasjonal kunstform. Når jeg tar del i strupesangkonkurranser, bruker jeg Salmene. Slik forbereder jeg altai-publikummet på å motta den bibelske visdommen.»

Verdifullt i Guds øyne

Bibelengasjement-prosjekter kan benytte seg av ulike verktøy og metoder. Men de har alle én ting felles: De tar sikte på å gi folk muligheten til å oppleve den inkarnerte Gud, å oppleve ham komme til dem og bebo deres kultur og hverdagsliv. Å «høre Gud tale» på deres eget morsmål er en viktig del av denne opplevelsen. Ikke bare fordi det gjør Bibelens budskap nærmere og mer forståelig, men også fordi det viser at deres eget språk er verdifullt i Guds øyne. Mange folkeslag har opplevd at deres språk er blitt systematisk marginalisert. For dem er denne erkjennelsen svært viktig, fordi det anerkjenner verdien av deres nasjonale identitet og kultur.

Glimt fra verden

ved Elisabeth Engelsviken

EGYPT

Menneskerettigheter på programmet

I slutten av oktober arrangerte Stefanusalliansen og vår egyptiske partner Hotep en workshop i menneskerettigheter for omkring 35 prester og pastorer fra fire ulike kirkesamfunn: Den koptisk-ortodokse kirken, Den katolske kirken, Den anglikanske kirken og Den evangelikale kirken. Workshopen var et samarbeid med det økumeniske rådet, Egyptian Council of Churches.

Gjennom gruppeoppgaver, interaktive øvelser og samtaler ble det jobbet med temaer som hvordan menneskerettigheter samsvarer med menneskers grunnleggende behov for et verdig liv; FN-systemet og dets styrker og svakheter; religions- og livssynsfrihet; og hvordan man kan bruke analytiske verktøy for å finne ut hvilken rolle de som kirke og kristne kan spille i møte med Egypts menneskerettighetsutfordringer.

Det var en flott og livlig gjeng som reiste derfra, med mer kunnskap og mer motivasjon til å spille en positiv rolle for menneskerettigheter og trosfrihet i Egypt. På bildet ser vi en del av

deltakerne, sammen med Lisa Winther fra Stefanusalliansen.

EGYPT

Besøk til Anafora og Anastasia

Biskop Thomas er en mann med mange jern i ilden. Noen kjenner ham kanskje best fra hans menighetsbesøk i Norge. Han er biskop i bispedømmet El Qussia i Egypt. Nord for Kairo har han bygget opp et stort retreatsenter midt i en vakker oase i ørkenen. På opplæringscenteret Anastasia, som Stefanusalliansen har støttet i mange år, får fattige ungdommer yrkesrettet undervisning. Vår medarbeider Vibeke Nes kom nettopp tilbake fra sin første reise til Egypt, sammen med Marianne Haugerud.

På Anafora, som stedet heter, traff de også biskop Thomas, som fortalte at mange fattige familier i Egypt ser seg nødt til å ta barna ut av skolen for at de kan jobbe og tjene penger. Biskop Thomas fikk høre om et par gutter på 10-12 år som døde. Den ene gutten ble banket til døde av sin arbeidsgiver, og den andre tok livet sitt fordi han var vitne til hendelsen.

Da snudde biskop Thomas seg rundt, tok en pause i et annet prosjekt og inviterte 60 gutter til sommerleir for å få «arbeid» på Anafora. Det bestod i skolegang og lek, mens familiene deres fikk betalt som om de var i jobb. Før de reiste hjem, laget de en kontrakt hvor guttene lovet å fortsette på skolen mot at familiene deres fikk betalt så de skulle greie seg. For disse barna og familiene deres ser fremtiden med ett lysere ut. Barna kan få en utdanning, så de får seg jobb når de blir eldre.

Det ble et sterkt møte for Vibeke Nes som lot seg røre av engasjementet til biskop Thomas og medarbeiderne hans. De har omsorg for hele mennesket, både ånd, sjel og legeme.

KIRGISISTAN

I Hauges ånd

Kai Tore Bakke besøkte i slutten av september familiesenteret som Stefanusalliansen har bygget opp i Kirgisistan sammen med lokale partnere. Familiesenteret ble innviet i juni og har nå skiftet navn til Bulak Guesthouse. Bulak betyr «frisk kilde» og symboliserer hva senteret skal være, et sted med livsrom hvor familier i Kirgisistan kan finne ro og bli inspirert til å skape gode, trygge hjem.

Guljan og Maksat Töröbekov, våre partnere, uttrykker stor takknemlighet for senteret, som holder en veldig høy standard. Noen behov gjenstår å dekke. Hagen er ikke helt ferdig, arbeiderne trenger et sted å bo og en lekeplass for barna må på plass. Men,

nå legges hovedfokuset på driften av senteret.

Bulak Guesthouse er bygget slik at man også skal kunne tjene penger på turisme og konferansevirksomhet. Dette handler om at senteret skal bli selvstående. Men, det handler også om at Stefanusalliansen plukker opp arven

etter Hans Nielsen Hauge. Vi ser at når kristne forfølges, mister de også jobben sin. De forfulgte trenger derfor hjelp med å bygge seg et levebrød. Hans Nielsen Hauge så det samme for over 200 år siden i Norge. De troende trengte arbeid. Derfor plantet han grupper av troende med den ene hånden og stiftet bedrifter med den andre.

Det nye familiesenteret holder høy standard, ikke minst for at man skal kunne bli økonomisk selvstående gjennom utleievirksomhet.

THAILAND

I denne midlertidige bygningen foregår undervisningen inntil hovedbygningen er reist.

Asia Hmong Bible Seminary

Ingvar Isene og Kai Tore Bakke besøkte i begynnelsen av oktober Asia Hmong Bible Seminary i Udonthani, Thailand. Stefanusalliansen har i flere år støttet Hmong Ministry som driver misjon blant hmong-folket som er spredt rundt i Sørøst-Asia. For tre år siden startet arbeidet med å bygge den aller første bibelskolen for hmong-folket. Skolen skal sikre bibelkunnskap og utdanning til hmong-kirkenes pastorer, men målet er også å gi yrkesfaglig

utdanning. Hvis studentene får kunnskap om effektivt landbruk, vil de også kunne bringe kunnskapen videre i sine menigheter. De forfulgte trenger å bygge et levebrød. Det skaper også livsrom for troen.

Stefanusalliansen har i to år støttet prosjektet, men først denne høsten startet det første kullet med studenter, og nå nærmer det seg byggestart for hovedbygningen på campus som vi skal være med å finansiere. Skolen har

en fin tomt i utkanten av Udonthani, ikke langt fra grensen til Laos og Vietnam. Thailand er valgt fordi det nye ASEAN-samarbeidet gjør at studenter fra hele regionen kan komme fritt inn i landet for å studere.

Våre medarbeidere var så heldige å få møte de nye studentene, som vi dessverre ikke kan avbilde. De holder til i midlertidige bygninger på campus. Målet er at de skal være ferdige med en bachelorgrad i løpet av fem år.

Pastor Hikmat sammen med kona Krista. (Foto: Privat)

Livsviktig hjelp fra livskraftig menighet

Baptistmenigheten i Beirut har opplevd en krevende og spennende tid med stor vekst.

Tekst: Kai Tore Bakke

I slutten av august besøkte Ingvar Isene og Kai Tore Bakke våre prosjektpartnere som arbeider inne i Syria og Irak. Reisen gikk til Libanon, siden hovedkontorene deres ligger i Beirut. Et delmål med reisen var å bli kjent med Hadath Baptist Church som driver arbeid i Beirut. Menigheten har opplevd en veldig spennende tid. Pastor Hikmat Kashouh omtaler det som deres «Kornelius-åpning», etter offiseren som vi kan lese om i Apostlenes gjerninger.

Barn av krigen

Det hele begynte med at en av medarbeiderne valgte å åpne sitt hjem for flyktninger. Siden har arbeidet vokst. Menigheten har nå kontakt med 300 syriske og 250 irakiske familier. De deler ut mat og klær ved behov, har samtaler med mange som har opplevd overgrep og tar seg av barna. Da Stefanusalliansen var der, møtte de en gruppe på 20-30 barn som hadde sin siste

sommerskoledag. Dette var barn fra 5-6 år og oppover. De smilte og lo, mens de fikk dagens matpakke. Det hele ble satt i perspektiv da pastoren fortalte at alle disse barna hadde sett noen dø. Barn av krigen.

Stor aktivitet

Pastoren forteller at det er viktig for dem å gi denne hjelpen uten å stille krav. Hjelpen går til både muslimer og kristne, men de som mottar hjelpen, møter Guds ubetingede kjærlighet. Mange spør seg hvorfor menigheten viser denne kjærligheten, og noen lar seg overvelde og søker til Kristus.

Før krigen hadde menigheten 70 medlemmer. Nå har den vokst til det tidobbelte, med 700 medlemmer. I januar startet de samlinger som de kaller «life groups», og nå har de allerede 120 grupper. De holder tre gudstjenester hver søndag, og de er så godt besøkt at noen står eller sitter på fortauet foran kirken.

Hjelpen når frem!

Stefanusalliansen er med nå når vinteren nærmer seg og støtter menighetens brede nødhjelpsarbeid i Beirut. Mange av våre lesere har gitt en gave til arbeidet for syriske og irakiske flyktninger. Tusen takk for det! Deres hjelp er av avgjørende betydning for dette livsviktige arbeidet.

Barna smiler og ler. Men de har alle opplevd krigen på nært hold, og det bærer de med seg. (Foto: Kai Tore Bakke)

Livsforvandlende leirer med Stefanusbarna

Bilder av glade barn på leir, med spente blikk rettet mot lederne på scenen, vekker noe av den samme spenningen og boblende følelsen inni meg.

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Foto: Birgit Solbakken

Med egne minner fra leir er det lett å skjønne hvorfor slike dager kan være gode avbrekk i disse barnas liv. Men lederne i Stefanusbarna forteller om omveltninger som overgår de vanlige forventningene til leirlivet.

Jenta med det store ansvaret

Marian er en av deltakerne på de mange sommerleirene i år. Hun er en spedbygd fjortenåring som var vant til å hevde seg gjennom krasse kommentarer og utbrudd. For de erfarne leirlederne var det helt tydelig at dette var ei jente med mange tunge byrder å bære. Med en kronisk syk far og en mor som alltid jobber for å brødfø familien, ble Marian og søsknene stort sett overlatt til seg selv. Da storebroren hennes ble fengslet, forlot kona ham, og Marian fikk i oppgave å ta seg av deres nyfødte sønn. Uten noen til å støtte seg, ble Marian frustrert og ute av stand til å ta vare på det lille barnet.

– Det beste med å være på leir er å kunne høre på Mamma Maggies undervisning, forteller Marian.

– Plutselig forsto jeg at Jesus er sammen med meg hver dag. Han forlot til og med himmelen for å frelse meg, og da fortjener han at jeg tar ham inn i livet mitt. Han vil hjelpe meg uansett.

Lederne forteller om den store gleden det er å kunne vise jenter som Marian at det finnes en Gud som er til å stole på, og at det står trygge voksne klare til å støtte henne og familien videre.

Gutten med lommekniven

På vei inn på Stefanusbarnas leirsenter utenfor Kairo, oppdaget lederne at gutten Kyro knyttet sin lille neve hardt rundt en lommekniv. Gjentatte forsøk på å få Kyro til å gi den fra seg, gjorde bare at neven strammet seg hardere og hardere rundt kniven.

– Vi skal jo ha det gøy sammen her, hvorfor har du med deg en kniv? spurte de voksne.

– For å angripe dem som vil ta meg, svarte Kyro.

Kyro fortalte omsider at det var storebroren hans som hadde gitt ham kniven og sagt at den var det eneste han kunne

stole på, for «andre mennesker er onde og bare ute etter å ta deg».

Det tok to dager før Kyro åpnet hånden sin og leverte lommekniven til lederen Mina.

– Han måtte få tid til å stole på oss og forstå at det ikke er gjennom å skremme andre at en får respekt. Her prøver vi å lære guttene at respekt kommer fra å gjøre gode ting, og at Jesus elsker oss, uansett hva andre mennesker måtte mene om oss, sier Mina.

– Å få være med og se hvordan Gud handler rett inn i disse barnas liv, gir meg stor tro både på deres fremtid og på Guds kjærlighet, avslutter Mina.

Biskop Thomas i Kristiansand domkirke, sammen med eritreiske kristne. (Alle foto: Hans Aage Gravaas)

Stein Reinertsen, biskop i Agder, sammen med biskop Thomas under «Søndag for de forfulgte» i Kristiansand domkirke.

Representanter fra den eritreiske menigheten i Kristiansand deltok med sang og musikk både under og etter gudstjenesten.

Brobygging i Agder

Stefanusalliansens gode venn og egyptiske samarbeidspartner biskop Thomas har vært på nytt besøk i Norge. Denne gangen som gjest på Sørlandet.

Hans eget bispedømme i Egypt, El-Qussia og Mar bispedømme, har undertegnet en vennskapsavtale med bispedømmene Tunsberg og Agder og Telemark. Bispedømmene har som mål å dele tro og liv med hverandre og å gjensidig styrke og inspirere hverandre.

Gjennom avtalen ønsker man å

- synliggjøre at to lokale kirker med ulik bakgrunn begge er en del av Guds verdensvide kirke.
- formidle kunnskaper og erfaringer

som beriker og utvikler de to kirker og deres troendes åndelige liv.

- øke forståelse, kjennskap og engasjement for kirkens globale misjonsoppdrag og diakoni.
- omslutte hverandre i bønn og kjærlighet.

Avtalen ble undertegnet av biskop Thomas og biskop Stein Reinertsen, under «Søndag for de forfulgte»-gudstjenesten i Kristiansand domkirke den 8. november. Biskop Thomas talte, og representanter fra den eritreiske menigheten i Kristiansand bidro med sang.

Biskop Thomas var tidligere samme uken foredragsholder på bispedømmets stiftsdager og talte også ved gudstjenester og møter i Grimstad, Lillesand og Barbu (Arendal). Informa-

sjonsrådgiver Marianne Haugerud og generalsekretær Hans Aage Gravaas var sammen med biskop Thomas en uke hver.

Etter ønske fra de to bispedømmene har Stefanusalliansen bistått underveis og bidratt til å få denne avtalen i havn. Generalsekretær Hans Aage Gravaas er glad for dette og sier:

– Vår primæroppgave som organisasjon er ikke bare å støtte våre partnere i deres hjemland, men også å føre kristne fra ulike land og verdensdeler sammen.

– Norsk kristenliv har mye å lære av egypterne. En kirke med røtter i kirken og som har levd under sterkt press og forfølgelse i århundrer, utfordrer vår tro og kristne identitet.

Det var et langt fakkeltog som beveget seg oppover Karl Johans gate. I front ser vi generalsekretær Hans Aage Gravaas, biskop Ole Christian Kvarme og biskop Nicodemus Daoud.

Fakkeltog over hele landet

Ny rekord: I høst var det hele 13 fakkeltog rundt i landet. Tusen takk til alle som har deltatt!

Hamar, Stord, Trondheim, Bergen, Stavanger, Oslo, Sarpsborg, Stokmarknes, Halden, Haugesund, Bø i Telemark, Tønsberg og Øystese. På alle disse stedene stilte lokale krefter opp for å skape oppmerksomhet rundt situasjonen for religiøse minoriteter og flykninger i Syria og Irak.

Besøk fra Mosul

I en nesten fullsatt Oslo domkirke fortalte erkebiskop Nicodemus Daoud fra Mosul, Irak om hvordan alle kristne i hans hjemby ble tvunget på flukt fra IS i fjor. Han var den siste biskopen som forlot byen og rørte alle med sin alvorlige historie. I løpet av uken han var i Norge, holdt biskop Nicodemus også seminarforedrag på Litteraturhuset i Oslo og var studiogjest i programmet URIX på NRK2.

Ny forestilling!

Før fakkeltog, i Oslo domkirke, var det urforeføring av en høyaktuell forestilling som er laget av forteller Tjodun Fjelland og musiker Ådne Svalastog. Forestillingen tar utgangspunkt i en rekke øyenvitneskildringer fra Irak og Syria, satt sammen til å bli en helhetlig historie om en fiktiv irakisk kvinne. Vi følger henne på veien fra det trygge småbylivet, inntil IS gjør sitt inntog og hun flykter – og så videre gjennom frykt, trusler og bombeangrep, hele tiden med en fjern drøm om en ny og bedre fremtid. Bundet sammen av Svalastogs velspilte musikk ble dette en sterk og gripende forestilling.

Opprop til UD

Etter samlingen gikk over fire hundre personer i fakkeltog fra Oslo domkirke,

opp Karl Johans gate og frem til 7. juni-plassen utenfor Utenriksdepartementet. Her var det appeller ved generalsekretær Hans Aage Gravaas, som overleverte et opprop til UD's representant. Det var også musikk av Joakim Hansen Solbakken og Oddi Nessa.

Tjodun Fjelland, sammen med musiker Ådne Svalastog, fremførte en gripende fortelling fra Irak. (Alle foto: Gisle Skeie)

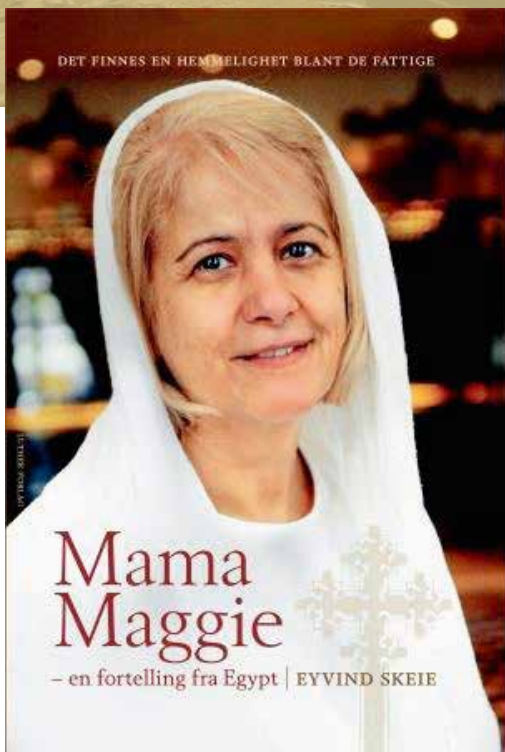
Årets julegave:

Biografien om Mama Maggie

skrevet av Eyvind Skeie

Hva får en rikmannsdatter til å erstatte en lysende karriere med fattigdom?

Bli med på den spennende reisen fra et overklassehjem til barna på søppelfjellet i Kairo!

Les Eyvind Skeies autoriserte biografi:

Mama Maggie – en fortelling fra Egypt

(Luther forlag)

Årets julegave kan du bestille fra Stefanusalliansen!

En del av overskuddet fra boksalget går direkte til Mama Maggies arbeid blant fattige i Egypt. Kjøper du boka fra Stefanusalliansen, er du i tillegg med å støtte arbeidet for trosfrihet og forfulgte kristne.

BESTILLING: E-post: post@stefanus.no Tlf.: 23 40 88 00

Boken koster kr 349,-
pluss frakt (Norge) kr 70,-